

tilkendegivet her fra Folketingets talerstol, at man under ingen omstændigheder ville støtte en militær aktion.

Det er jo lige præcis den militære aktion, der var bygget ind i de resolutioner, som kom umiddelbart efter Golfkrigen, men også i 1441. Med hensyn til den allersidste, som hr. Jens Rohde var inde på, 1511, hvor FN opfordrer landene til at være med, hvorfor er det så lige præcis, at man ikke kan støtte den? Hvor er sammenhængen?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må jo sige, at hvis der kommer en resolution om en egentlig FN-styrke i Irak, vil jeg gætte på, at vi vil støtte den. I det spørgsmål ligger vi meget på linje med den nye spanske regerings synspunkter.

Jeg vil godt afvise, at vi på forhånd havde afvist, at der kunne komme en militær intervention. Som jeg sagde tidligere – jeg tror, det var til hr. Troels Lund Poulsen – at hvis det kunne påvises, at Saddam Hussein var en notorisk fare for sine omgivelser, hvis det kunne påvises, at han havde masseødelæggelsesvåben, som kunne afsendes og udgøre en ren trussel og sætte hele regionen i brand, ville vi da formentlig støtte, at man ligesom gik ind og fik den mulighed afværget.

Om hele FN-systemet vil jeg så sige, at jeg synes bestemt, at det er vigtigt at diskutere veto-reglerne i FN, for de er ikke hensigtsmæssige i øjeblikket. Men det er stadig væk helt, helt afgørende, at vi fastholder FN's autoritet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Gitte Seebergs sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg synes også, at det er en vigtig diskussion at diskutere reglerne i FN. Det bliver der også rig lejlighed til nu, hvor også Kofi Annan har sat det på dagsordenen.

Mit spørgsmål er simpelt hen: Hvis det nu er så vigtigt med FN, og FN har jo ikke med hensyn til resolution 1511 bedt om soldater; den går jo ikke ud på, at der skal sendes FN-soldater til Irak, den går ud på at bede landene om at støtte Irak, så forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor SF ikke kan støtte den. Det er jo det, FN beder om. FN beder jo ikke om det, som hr. Holger K. Nielsen gerne vil have.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det skyldes jo, at FN er sat op i et hjørne på grund af den måde, krigen blev vedtaget på. FN fik aldrig nogen rolle at spille i selve krigen, og derfor har der været store vanskeligheder ved at få FN ind efter krigen, og så er man så endt med det her kompromis, som efter min opfattelse er en blåstempling af den amerikanske besættelse. Det støtter vi altså ikke.

Hvis man kom frem til, at FN virkelig får den rolle, som FN skulle have haft hele tiden omkring hele krigsbeslutningen osv., og hvis det så reelt bliver sådan efterfølgende, vil vi formentlig støtte det. Men vi går ikke ind for, at der bare skal ske en blåstempling af den amerikanske besættelse. Det er derfor, at vi er imod 1511.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der er to vigtige spørgsmål i hele Irakdebatten. Der er for det første spørgsmålet om begrundelsen, grundlaget for den militære indgriben i Irak, og der er for det andet spørgsmålet: Hvad nu?

Statsministeren har jo sagt igennem lang tid, at det ikke var masseødelæggelsesvåben, der lå bag den danske beslutning. Det var kun USA, Storbritannien, Australien, Spanien og Polen, der gik i krig på det grundlag. Statsministeren gik i krig på et andet grundlag, og de 450 danske mænd dernede og i første omgang vores ubåd arbejdede altså på et andet grundlag end de andre.

Kl. 16.35

Det er statsministerens grundlæggende påstand, men statsministeren må have os andre undskyldt, at det ikke er troværdigt for os, fordi vi alle sammen – alle vi andre – uden for salen og her i salen har hørt statsministeren og sribervis af VK-politikere bruge netop masseødelæggelsesvåben som begrundelse. Det er en argumentation, som statsministeren og VK-ordførerne tilsyneladende er begejstrede for. Jeg forstår det ikke. På mig virker det ikke troværdigt.

Debatten om grundlaget raser jo videre. I USA på grundlag af, at en antiterrorssikkerhedschef, Clarke, for nylig har skrevet en bog, hvor han har givet ny næring til debatten om grundlaget, fordi Clarke påstår, at det, der hele tiden interesserede den amerikanske forsvarsminister og præsidenten, var Irak. Det var ikke så meget